ГОМІН УКРАЇНИ

HOMIN UKRAINY–
UKRAINIAN ECHO
L'ECHO UKRAINIEN
Ukrainian language weekly.
Published on Tuesday
(46 times a year) by "Homin
Ukrainy" Community newspaper,
9 Plastics Ave., Toronto,
Ontario, Canada M8Z 4B6
Tel. (416) 516-2443
Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
www.homin.ca
Agreement number 40012369

Funded by the Government of Canada

Canada

Рік LXXVIII, №19 (4098) | 26 травня 2026 | $1+ applicable taxes | May 26, 2026 | Vol. LXXVIII, №19 (4098)

Alberta Separatism and the Stakes for Canadian Unity — СТ. 2

Чому українцям важливо взяти участь у консультаціях IRCC щодо рівнів імміграції на 2027–2029 роки — СТ. 3

Жива пам'ять поколінь: українська громада Торонто на Зелені Свята 1932 року — СТ. 7

Why Russian Propaganda Works – And How to Stop Falling For It — СТ. 11

Броня проти мін: ДССТ отримала 20 канадських бронемашин Senator MRAP для розмінування — СТ. 12

Наслідки російського ракетного удару по станція метро «Лук'янівська» та ТРЦ «Квадрат». Київ, 24 травня 2026 року.

РОСІЯ ЗДІЙСНИЛА НАЙМАСШТАБНІШИЙ РАКЕТНО-ДРОНОВИЙ УДАР ЗАСТОСУВАВШИ "ОРЄШНІК"

КИЇВ — 24–25 травня 2026 року. Російські війська здійснили один із наймасштабніших комбінованих ракетно-дронових ударів по Україні від початку року, застосувавши балістичні ракети, гіперзвукові системи та понад 600 безпілотників. Основним напрямком атаки стала столиця України Київ. За даними Повітряних сил ЗСУ, Росія випустила 90 ракет, зокрема 36 балістичних, а також близько 600 ударних дронів. Серед озброєння, яке застосовувалося під час атаки, також була ракета середньої дальності типу "Орєшнік", а також ракети "Кинджал", "Циркон", "Іскандер" та крилаті ракети. Українська ППО, за попередніми даними, збила 55 ракет і 549 дронів, однак частина озброєння влучила у 54 локації по країні, ще на 23 зафіксовано падіння уламків.

Президент України Володимир Зеленський повідомив, що основною ціллю атаки став Київ та об'єкти критичної інфраструктури, зокрема водопостачання та житлові райони. За офіційними даними, щонайменше четверо людей загинули, десятки отримали поранення, а в столиці зафіксовано масштабні пошкодження цивільних об'єктів. Серед пошкоджених будівель урядові установи, зокрема Міністерство закордонних справ України та будівля Кабінету Міністрів, а також культурні об'єкти, включно з Національним художнім музеєм. Окремі історичні та інфраструктурні об'єкти, зокрема Чорнобильський музей та ринок "Лук'янівський", зазнали руйнувань. Всесвітня організація охорони здоров'я підтвердила пошкодження свого офісу в Києві внаслідок вибухової хвилі.

За даними українських військових аналітиків, Росія застосувала комбіновану тактику: масовані атаки дронами використовувалися для перевантаження систем ППО, після чого слідували удари балістичними та гіперзвуковими ракетами. Попри високу ефективність української протиповітряної оборони, частина ракет прорвалася до цілей. Експерти зазначають, що подібні удари також можуть бути спробою Росії тестувати нові системи озброєнь та перевіряти ефективність своїх стратегічних можливостей.

Атака викликала різке засудження з боку міжнародних партнерів України. В ЄС заявили про "безрозсудну ескалацію" та використання Росією ракет, які можуть бути носіями ядерних боєзарядів, як інструменту політичного тиску. Водночас українські та міжнародні аналітики розглядають цей удар як частину ширшої стратегії Москви із залякування цивільного населення та демонстрації сили на тлі невдач на фронті.

Надя Ґерелюк

Opinion

ALBERTA SEPARATISM AND THE STAKES FOR CANADIAN UNITY

From the perspective of a Ukrainian living in Canada, the discussion about a potential referendum on Alberta's future is not just another episode of provincial politics. It is a stress test of Canadian democracy itself and a reminder that the most serious political fractures rarely begin with dramatic ruptures, but with slogans that sound reasonable, grievances that feel legitimate, and "simple solutions" that promise control over complexity.

The proposed Alberta referendum is already reshaping political debate in the province. Premier Danielle Smith has set a path toward a potential 2026 vote, and Elections Alberta has confirmed preparations for a referendum scheduled for October 19, 2026, pending final approval of the question and process.

At first glance, a referendum can appear to be a democratic way to "settle the question." In reality, history shows the opposite. Referendums on separation rarely end the debate, instead they tend to entrench it. Quebec did not abandon sovereignty after 1980; it returned with a stronger push in 1995. Scotland has kept the independence question alive since 2014. Brexit, once seen by many as a tactical political move, became a defining rupture in Britain's political identity. Even in the United States, the fringe "Yes California" movement demonstrates how separatist ideas can persist long after their peak visibility; its founder, Louis Marinelli, later moved to Russia, underscoring how such political narratives can be repurposed and amplified in unexpected geopolitical contexts.

The lesson is not that all autonomy movements are illegitimate. It is that once separatist politics are legitimized through formal referendums, they rarely disappear. Instead, they gain lasting infrastructure such as media attention, organizational resources, activist networks, and often a durable narrative of "we almost won," which keeps the movement politically alive long after the vote is over.

There are, of course, legitimate grievances in Alberta. Questions of energy policy, federal taxation, resource development, environmental regulation, and constitutional balance between provinces and Ottawa are real and longstanding. Alberta is a central pillar of Canada's economy, and it is reasonable for its residents to demand fair treatment within the federation. But there is a fundamental difference between demanding reform and threatening dissolution. Federalism can and should be negotiated. Independence is not a negotiating tool, it is a rupture that cannot be contained once normalized. Legally, Alberta cannot simply vote itself out of Canada. The federal Clarity Act sets strict requirements for any potential secession process, including the clarity of the question and the threshold for a "clear majority," followed by constitutional negotiations. But political consequences begin long before legal thresholds are reached. Investment slows. Risk premiums rise. Communities become polarized. Public discourse shifts from governance to existential identity.

And in today's geopolitical environment, there is another layer that cannot be ignored: foreign interference. Canada's intelligence community, including CSIS, has repeatedly warned that hostile states can exploit internal divisions through disinformation, influence operations, and the amplification of existing grievances. These efforts do not need to create separatist sentiment; they only need to deepen it, polarize it, and sustain it.

For Russia, internal Western divisions are strategically valuable. The goal is not necessarily to convince Albertans of independence, but to erode trust in institutions: in Ottawa, in elections, in courts, in media, and ultimately in the idea of Canada as a shared political project. CSIS assessments in recent years have highlighted how Russia uses digital platforms and information manipulation to exploit existing social and political fractures across democratic societies.

This is precisely why Ukrainians in Canada cannot treat this debate as distant or abstract. Ukrainians understand how these processes unfold. First come regional grievances. Then narratives of neglect and unfairness. Then the gradual construction of "us vs. them." Then political actors who insist they are only offering a democratic voice. And finally, external actors who discover that division is not something they must create, only something they can intensify. This is not to equate Alberta with any conflict elsewhere, nor to suggest that supporters of separatism are acting in bad faith or under foreign control. The comparison would be inaccurate and unfair. However, Ukrainian historical experience does create a heightened sensitivity to a political reality: separatist discourse is rarely isolated from broader strategic environments.

The American dimension adds further complexity. While the United States remains Canada's closest ally, parts of its political and media ecosystem sometimes amplify narratives that portray Canada as weak, fragmented, or artificially constrained. These narratives can unintentionally strengthen separatist arguments. In some cases, they also overlap with broader populist messaging about provincial autonomy or continental realignment. China's role in global influence operations, while less directly connected to Alberta's separatist debate, is part of the wider context of foreign interference in democratic states. Canadian security agencies have repeatedly warned that both Russia and China are capable of using emerging technologies, including AI-driven disinformation tools, to deepen polarization within democratic societies. No G7 or Five Eyes country is immune to these pressures.

Ukrainians are not passive observers in Canada's democratic life. Ukrainian Canadians have deep roots in Alberta, with a strong network of churches, schools, cultural institutions, civic organizations, and volunteer associations. The Ukrainian Canadian Congress – Alberta Provincial Council (UCC-APC) represents Ukrainian community interests at the provincial level and actively promotes cultural heritage, civic engagement, and democratic participation. Because of this history and presence, Ukrainian organizations in Alberta have both the capacity and, arguably, the responsibility to articulate a clear civic position.

That position is not partisan. It is principled. It does not require unconditional support for any federal gov-

➥ Alberta...page 2 UE

УКРАЇНА НАБЛИЖАЄТЬСЯ ДО НОВОГО ЕТАПУ ПЕРЕГОВОРІВ ПРО ВСТУП ДО ЄС

Цей червень може стати важливим моментом у процесі європейської інтеграції України. Київ спільно з Брюсселем розраховує на відкриття всіх шести переговорних кластерів у межах переговорів про вступ до Європейського Союзу. Якщо таке рішення буде ухвалене, воно означатиме перехід від підготовчого етапу до повноцінної переговорної роботи з адаптації українського законодавства та державних інституцій до стандартів ЄС.

Міністр закордонних справ України Андрій Сибіга та Президент Володимир Зеленський неодноразово заявляли, що Україна виконала необхідні підготовчі умови для початку цього етапу переговорів. За оцінкою української сторони, відкриття всіх шести кластерів до кінця червня є реалістичною метою, яка відповідатиме прогресу, досягнутому державою у впровадженні реформ.

Процес вступу до Європейського Союзу традиційно охоплює 35 переговорних розділів. Для ефективнішої організації роботи Європейська комісія об'єднала їх у шість тематичних кластерів.

Україна розраховує відкрити переговори за всіма кластерами одночасно, що стало б безпрецедентним кроком у сучасній практиці розширення ЄС.

До них належать:

Фундаментальні питання (Fundamentals): Цей кластер охоплює сферу правосуддя, верховенства права, боротьби з корупцією, державного управління, свободи та безпеки. Він вважається ключовим у переговорному процесі, оскільки залишається відкритим протягом усього періоду переговорів і закривається одним із останніх.

Внутрішній ринок (Internal Market): Передбачає поступову інтеграцію України до єдиного європейського ринку шляхом гармонізації правил щодо руху товарів, послуг, капіталу та робочої сили.

Конкурентоспроможність та інклюзивне зростання: Охоплює питання цифрової трансформації, промислової політики, науки, освіти та соціальної політики.

Зелений порядок денний та сталий розвиток: Містить вимоги щодо енергетики, транспорту, екологічних стандартів і кліматичної політики.

Ресурси, сільське господарство та регіональна політика: Один із найбільш складних напрямків переговорів, що стосується аграрної політики, фінансування регіонального розвитку та доступу до програм підтримки ЄС.

Зовнішні відносини: Передбачає подальшу координацію зовнішньої політики та політики безпеки України з відповідними механізмами Європейського Союзу.

Питання Угорщини та права національних меншин

Одним із найскладніших політичних питань у процесі євроінтеграції України протягом останніх років залишалася позиція Угорщини. Будапешт неодноразово висловлював застереження щодо стану забезпечення прав угорської національної меншини на Закарпатті та використовував механізми блокування окремих рішень, пов'язаних із європейською інтеграцією України.

Станом на кінець травня українська та угорська сторони повідомляють про суттєвий прогрес у консультаціях з цього питання. Україна продовжує імплементацію законодавчих змін щодо забезпечення прав національних меншин відповідно до рекомендацій Європейського Союзу та домовленостей із партнерами.

Європейська комісія загалом позитивно оцінює прогрес України у виконанні необхідних реформ, що створює передумови для подальшого просування переговорного процесу за умови досягнення консенсусу між усіма державами-членами ЄС.

Олександра Чорна

ЧОМУ УКРАЇНЦЯМ ВАЖЛИВО ВЗЯТИ УЧАСТЬ У КОНСУЛЬТАЦІЯХ IRCC ЩОДО РІВНІВ ІММІГРАЦІЇ НА 2027–2029 РОКИ

Міністерство імміграції, біженців та громадянства Канади (IRCC) розпочало громадські консультації щодо Плану рівнів імміграції на 2027–2029 роки. Уряд запрошує як організації, так і окремих мешканців Канади заповнити онлайн-опитування, результати якого впливатимуть на те, скільки нових постійних і тимчасових резидентів країна прийматиме у найближчі роки. Для української громади це рідкісна можливість, яку не варто ігнорувати. Опитування відкрите до 14 червня 2026 року, після чого відповіді більше не прийматимуться.

IRCC також зазначає, що саме це онлайн-опитування є одним із ключових інструментів формування нового Immigration Levels Plan, який уряд представить восени 2026 року. Цього року формат опитування оновили: замість великої кількості коротких формальних відповідей учасникам пропонують більше відкритих запитань, щоб люди могли детально викласти власну позицію своїми словами.

Про що запитує уряд

Перші питання в опитуванні стосуються демографічної інформації: чи відповідаєте ви від імені організації чи особисто, у якій провінції проживаєте, до якої вікової групи належите, чи маєте громадянство Канади або статус постійного чи тимчасового резидента. Це допомагає IRCC зрозуміти, кого саме воно чує та як враховувати позиції різних спільнот.

Основна частина опитування — це шість відкритих запитань (Q18–Q23), де учасники можуть висловити свою позицію власними словами. IRCC хоче дізнатися, як минулорічне скорочення цільових показників для тимчасових резидентів вплинуло на вашу громаду чи сферу діяльності; які зміни варто внести до майбутніх імміграційних рівнів з урахуванням наміру уряду скоротити частку тимчасового населення до менш ніж 5% до кінця 2027 року, стабілізувати прийом постійних резидентів на рівні менше 1% населення після 2027 року та збільшити частку франкомовних іммігрантів до 12% до 2029 року. Також уряд запитує, які регіональні та демографічні особливості потрібно враховувати, якими мають бути довгострокові пріоритети імміграційної системи після 2029 року та які бар'єри сьогодні заважають людям приїхати до Канади й успішно інтегруватися. Останнє питання стосується самого досвіду проходження опитування.

Чому це важливо для українців

IRCC прямо зазначає, що мета консультацій — почути людей і врахувати їхні думки під час формування імміграційної політики. Відповіді стануть частиною аналітичної бази, на основі якої уряд ухвалюватиме рішення щодо квот, програм та пріоритетних категорій на наступні три роки.

Якщо українська громада не братиме участі в цих консультаціях, наш досвід може просто залишитися поза увагою. Йдеться про родини, розділені війною, людей зі статусом CUAET, українців, які вже кілька років живуть і працюють у Канаді, але досі не мають реального шляху до постійного резидентства.

Не втомлюємося говорити про окремий шлях до PR для українців

Сьогодні десятки тисяч українців перебувають у Канаді за програмою CUAET та іншими тимчасовими дозволами. Вони працюють, сплачують податки, навчають дітей у канадських школах, заповнюють вакансії у сфері охорони здоров'я, будівництва, транспорту та сільського господарства. Водночас CUAET не передбачає прямого шляху до постійного резидентства, а загальні програми, такі як Express Entry чи провінційні номінаційні програми (PNP), для багатьох залишаються недоступними через мовні, вікові або професійні бар'єри.

Саме тому у відповідях на питання Q19, Q21 та Q22 варто чітко озвучувати позицію української громади: Канаді потрібен окремий шлях до постійного резидентства для українців, які вже інтегрувалися в канадське суспільство. Це не питання привілеїв. Це питання послідовної та прагматичної політики, яка дозволить Канаді зберегти людей, у яких уже інвестовано ресурси та чия праця підтримує економіку країни.

Конгрес Українців Канади (UCC) також активно лобіює можливість створення окремої програми постійного резидентства для українців у Канаді. UCC вже подавав свої рекомендації Міністру імміграції Канади щодо необхідності спеціальних імміграційних механізмів для українців, які прибули до Канади після початку повномасштабної війни. Детальніше ознайомитися з їхніми пропозиціями можна на сайті Конгресу Українців Канади. Цю інформацію можна використати як джерело ідей та формулювань для відповідей в анкеті IRCC.

Чим більше подібних відповідей отримає IRCC, тим складніше буде ігнорувати цей запит під час формування нового Плану рівнів імміграції.

Як долучитися

Ознайомитися з повним переліком запитань та підготувати відповіді заздалегідь можна на сторінці Online survey on immigration levels. Саме опитування доступне через сторінку 2026 consultations on immigration levels на сайті уряду Канади.

Заповнення анкети займає приблизно 20–40 хвилин. Це невелика інвестиція часу заради можливості вплинути на політику, яка визначатиме майбутнє тисяч українських родин у Канаді. Важливо не лише пройти опитування самостійно, а й поширити інформацію серед друзів, родичів і колег.

Дедлайн для подання відповідей: 14 червня 2026 року.

Immigration, Refugees and Citizenship Canada. 2026 consultations on immigration levels; Online survey on immigration levels (опубліковано у травні 2026 року

Ольга Сенишин
Імміграційна адвокатка CGS Law у Торонто, яка спеціалізується на питаннях імміграційного та біженського права

ОЛЕКСАНДР УСИК ВКОТРЕ ДОВІВ: УКРАЇНЦІ — НЕПЕРЕМОЖНІ

Український боксер Олександр Усик знову підтвердив свій статус одного з найсильніших спортсменів сучасності. У поєдинку проти нідерландця Ріко Верховена українець здобув впевнену перемогу технічним нокаутом в 11-му раунді та успішно захистив чемпіонські титули WBC, WBA та IBF.

Бій, який відбувся біля єгипетських пірамід у Гізі, став справжньою спортивною подією світового масштабу. Уже з перших раундів Верховен намагався нав'язати свій темп, однак Усик продемонстрував холоднокровність, витримку та неймовірну техніку. З кожним раундом перевага українця ставала дедалі очевиднішою.

Кульмінацією поєдинку став 11-й раунд, коли після потужної серії ударів Усик відправив суперника в нокдаун. Рефері був змушений зупинити бій, зафіксувавши технічний нокаут. Ця перемога стала для українця вже 25-ю у професійній кар'єрі, і що особливо вражає — без жодної поразки.

Олександр Усик давно став символом сили духу, витривалості та незламності українського народу. Кожен його вихід на ринг — це не лише спортивне протистояння, а й потужний сигнал усьому світу про мужність та характер українців.

Для Ріко Верховена, легенди світового кікбоксингу, цей поєдинок став лише другим боксерським боєм у кар'єрі. Попри поразку, нідерландець продемонстрував достойний рівень підготовки та справжній бійцівський характер.

За інформацією західних медіа, гонорар Усика за цей бій склав близько 100 мільйонів доларів. Проте для мільйонів українських уболівальників найціннішим залишається не фінансовий успіх спортсмена, а його чергова історична перемога, яка вкотре прославила Україну на весь світ.

Михайло Гуцман
Фото: 24 канал, Getty Images

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- Будівля Міністерства закордонних справ України зазнала пошкоджень внаслідок російських ударів по Києву у неділю. Представники понад 70 іноземних дипломатичних місій на запрошення глави МЗС Андрія Сибіги відвідали місця останніх ударів дежави-агресора РФ на столичній Лук'янівці.
- Під час масованої ракетно-дронової атаки на Київ також зазнала пошкоджень історична будівля Міжнародного центру культури і мистецтв (раніше носив назву "Жовтневий палац"). Вибухова хвиля пошкодила дах будівлі, що спричинило займання, а також фасад, вікна та частину внутрішніх приміщень. Відновлювальні роботи триватимуть позмінно – і вдень, і вночі, щоб якомога швидше стабілізувати стан споруди. Водночас головна концертна зала не зазнала суттєвих пошкоджень і зможе відновити роботу вже 27 травня.
- За минулу добу через застосунок "Дія" кияни вже подали 986 заявок на компенсацію за зруйноване житло. Ще 147 заявок подали мешканці області.
- Агенція оборонних закупівель ДОТ завершила рекордну за вартістю закупівлю за весь час існування підприємства – законтрактовано 155-мм далекобійні артилерійські снаряди. Це один із найбільших запитів Сил оборони.
- Україна уже має дозвіл на перепоховання полковника Армії УНР, командира Січових Стрільців та засновника і першого голови Організації українських націоналістів Євгена Коновальця, який похований у Нідерландах. Про це повідомила заступниця керівника Офісу президента України Ірина Верещук після перепоховання лідера ОУН Андрія Мельника та його дружини Софії Федак-Мельник.Крім того, йдеться не лише про повернення діячів XX століття, а й про видатних представників різних історичних періодів, зокрема Княжої і Козацької доби.
- Казахстан не виконуватиме рішення суду Міжнародного фінансового центру "Астана", який дозволив українському "Нафтогазу" стягнути з російського "Газпрому" $1,4 млрд, заявив голова Мін'юсту країни Єрлан Сарсембаєв. За його словами, рішення суду винесли "в односторонньому порядку без участі відповідача". Це рішення ще не набуло чинності. Раніше суд у Казахстані дозволив примусове стягнення з російського "Газпрому" понад 1,4 мільярда доларів на користь НАК "Нафтогаз України" відповідно до рішення міжнародного арбітражу. До цього група "Нафтогаз" остаточно виграла справу проти російського "Газпрому" – Федеральний Верховний суд Швейцарії повністю відхилив заяву "Газпрому" про скасування рішення, за яким росіяни повинні сплатити понад $1,4 млрд заборгованості.
- Президент Фінляндії Александр Стубб заявив про свою готовність стати представником європейців на потенційних мирних переговорах з Росією, зазначивши що це можливо за досягнення перемир'я.
- Велика Британія та Франція зірвали пропозицію про те, щоб країни-члени НАТО виділяли 0,25% ВВП на військову допомогу Україні.
- Мешканців литовського Каунаса та околиць попередили про дводенну перевірку, а саме 25 та 26 травня, систем виявлення безпілотників, під час якої у небі можна буде побачити апарати різного типу, включно з "Шахедами". У межах тестування будуть запускати безпілотники різного типу, щоб перевірити, наскільки обладнання справляється зі своїми завданнями. БпЛА, у тому числі апарати типу "Шахед", можна буде бачити на висоті від 250 до 1000 метрів.
- Влада Росії з початку червня закриє небо у Московській повітряній зоні та фактично над територією центральних областей РФ для приватної авіації на висотах до 5100 метрів. зона заборони простягатиметься від кордону з Білоруссю до Єкатеринбурга і Самари на сході, а на півдні долучиться до тимчасових обмежень, що вже діють. Під заборону потраплять польоти приватної авіації, включаючи бізнес-джети та гелікоптери, які виконують нерегулярні рейси. Обмеження можуть бути пов'язані з катастрофою легкомоторного літака під Коломною наприкінці березня. Тоді загинули двоє людей. Росавіація розпочала розслідування, відтоді не назвали навіть попередніх причин катастрофи. Відомо, що в момент катастрофи в регіоні повідомлялося про масову появу БПЛА.

ГОМІН УКРАЇНИ

Головний редактор: д-р Надя Ґерелюк
Голова редакційної колеґії: д-р Олег Романишин

Газета заснована у 1948 році видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обмінною порукою у Торонті Онтаріо Канада
«Гомін України» – орган Українських Державницьких Організацій Канади

✆ 416-516-2443 **E-mail:** homin@on.aibn.com
Website: www.homin.ca **Адміністрація:**info@homin.ca

Postmaster, send address changes to:
"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Передплата: Publication mail: $90.00 на рік США:$150.00 на рік
Standard mail: $125.00 на рік Міжнародні: $275.00

Редакція не повертає надісланих матеріялів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціялами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріялах з України збережено правопис ориґіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.

За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англомовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Радіопрограма
``Пісня України``
Можна слухати з понеділка до п'ятниці в 9 год. ранку на
cjmrradio.com
CJMR APP
https://www.facebook.com/SOFUradio
Smart speakers (Hey Alexa, play CJMR on Tuneln/iHeart)
SOFU.RADIO@GMAIL.COM

КАНАДА ЗМІЦНЮЄ ПАРТНЕРСТВО З БАЛТІЄЮ ТА ПОСИЛЮЄ ПІДТРИМКУ УКРАЇНИ

Міністерка закордонних справ Канади, Аніта Ананд, здійснила офіційний візит до Латвії, Естонії та Швеції з 19 по 22 травня 2026 року, підтвердивши зростаючу роль Канади у забезпеченні безпеки Європи та підтримці України в умовах російської агресії.

У Ризі міністерка зустрілася з очільницею зовнішньополітичного відомства Латвії Байбою Браже, де сторони обговорили поглиблення співпраці у сфері оборонної промисловості. Ананд також відвідала табір Лабрі (Labrie), поблизу Риги, ключовий об'єкт канадського контингенту в рамках очолюваної Канадою багатонаціональної бригади НАТО в Латвії.

Центральною подією візиту стала участь у четвертій зустрічі формату «Канада – Балтія 3+1» у Таллінні за участі представників Канади, Естонії, Литви та Латвії. Міністри наголосили, що Росія залишається головною довгостроковою загрозою для євроатлантичної безпеки, та підтвердили свою відданість принципам колективної оборони НАТО, трансатлантичній єдності й протидії російським гібридним загрозам та дезінформації.

Особливу увагу учасники приділили Україні. Вони підтвердили, що підтримка України залишається стратегічним пріоритетом для безпеки Європи та Північної Америки. Сторони домовилися посилювати військову допомогу Україні, збільшувати санкційний тиск на Росію та підтримувати міжнародні механізми притягнення до відповідальності за воєнні злочини. Також було наголошено на необхідності повернення незаконно депортованих українських дітей, цивільних заручників та військовополонених.

Під час перебування в Естонії Ананд офіційно відкрила нове Посольство Канади, що стало символом зміцнення двосторонніх відносин та визнання стратегічного значення кожної з балтійських держав для Канади. Міністерка також виступила на технологічній конференції Latitude 59 та провела переговори щодо розвитку співпраці у сферах штучного інтелекту, квантових технологій та цифрової економіки.

Інавгурація Посольства Канади в Естонії. *(Фото Маркуса Колґи)*

Завершальним етапом візиту стала участь Канади у зустрічі міністрів закордонних справ країн НАТО у Швеції, де ключовими темами були зміцнення єдності Альянсу перед новими безпековими викликами та координація подальшої підтримки України.

Важливим аспектом співпраці залишається координація санкційної політики, спрямованої на обмеження можливостей Кремля фінансувати війну. Окрему увагу учасники приділили питанням повоєнної відбудови України, розглядаючи її як невід'ємну складову довгострокової безпеки та стабільності Європи. Також було наголошено на необхідності продовження міжнародних зусиль щодо повернення українських дітей, незаконно депортованих Росією, а також підтримки механізмів притягнення винних до відповідальності. Водночас поглиблення співпраці між Канадою, НАТО та державами Балтії зміцнює євроатлантичну безпеку, сприяє стримуванню російської агресії та створює більш надійне безпекове середовище для України.

Візит Аніти Ананд засвідчив, що Канада продовжує розглядати підтримку України та зміцнення європейської безпеки як один із ключових напрямів своєї зовнішньої політики.

Надя Ґерелюк

ПРОРИВ «ЗАЛІЗНОГО КУПОЛА»: ЯК ВІЙНА ДІСТАЛАСЬ МОСКВИ

У ніч проти 17 травня 2026 року Сили оборони України здійснили наймасштабнішу та технологічно найскладнішу атаку безпілотників на столицю Російської Федерації та Московську область від початку повномасштабного вторгнення. Ця операція не лише продемонструвала якісний стрибок українського військово-промислового комплексу, а й наочно показала вразливість російської системи протиповітряної оборони, яку Кремль роками позиціонував як неприступну.

Попри заяви мера Москви Сергія Собяніна та Міністерства оборони РФ про «успішне збиття та перехоплення понад 120 українських БПЛА», реальні наслідки на землі свідчать про протилежне. Президент України Володимир Зеленський у своєму офіційному зверненні чітко дав зрозуміти, що удари є «цілком справедливими далекобійними санкціями» у відповідь на тривалу повітряну агресію проти цивільної інфраструктури України.

Стратегічні цілі

Аналіз уражених об'єктів вказує на те, що цілі обиралися точно. Командування Сил оборони України відмовилося від хаотичних запусків заради медійного ефекту, натомість сфокусувавши зусилля на двох критичних напрямках: військово-промисловому комплексі (ВПК) та паливно-енергетичному секторі, який живить російську воєнну машину.

Першою та найважливішою метою став Зеленоград, серце російської мікроелектроніки. Під удар потрапив завод «Ангстрем», ключове підсанкційне підприємство, що спеціалізується на виробництві напівпровідників, мікросхем та мікропроцесорів для російської високоточної зброї, зокрема ракет «Калібр» та «Іскандер». Серйозних руйнувань зазнав і сусідній технопарк «Елма», де базувалися десятки компаній, інтегрованих у програми радіоелектроніки та робототехніки для потреб армії РФ.

Другим вектором атаки став паливний сектор. Знаменитий Московський НПЗ у Капотні, який забезпечує понад третину ринку пального столичного регіону, повністю призупинив роботу з міркувань безпеки після влучання безпілотника. Одночасно з цим спалахнула масштабна пожежа на наливній нафтовій станції «Солнечногорская» у селі Дурикіне, що є критично важливою ланкою кільцевого нафтопродуктопроводу навколо Москви.

Атака також спровокувала миттєвий логістичний параліч. Через загрозу падіння уламків у найбільшому міжнародному аеропорту «Шереметьєво» було введено екстрений план «Килим», що заблокував авіасполучення та призвів до скасування або затримки сотень рейсів.

Цей наліт зафіксував остаточний перехід війни безпілотників на новий етап. Замість відносно повільних поршневих дронів типу «Бобер» чи «Лютий», Сили оборони масовано застосували новітні розробки з реактивними двигунами. За даними Генерального штабу ЗСУ, основу атакувальної хвилі складали три типи безпілотних систем:

RS-1 «Барс» (швидкісний реактивний дрон із дальністю польоту до 800 кілометрів, оснащений 100-кілограмовою осколково-фугасною бойовою частиною); FP-1 «Firepoint» (далекобійний дрон-камікадзе нового покоління, здатний долати відстань до 1600 км із бойовим зарядом вагою 113 кг) та БАРС-СМ «GLADIATOR» (модернізована важка версія безпілотних комплексів великого радіуса дії, оптимізована для прориву засобів радіоелектронної боротьби (РЕБ).

Військові аналітики зазначають, що саме висока швидкість реактивних дронів (яка в рази перевищує швидкість звичайних БПЛА) та їхня здатність маневрувати на наднизьких висотах дозволили обійти щільні кільця протиповітряної оборони Москви, включно з комплексами «Панцир-С1» та С-400. Крім того, операції передувала глибока розвідка, яка виявила «сліпі зони» та прогалини в радіолокаційному полі ворога.

Наслідки для цивільних

Через падіння уламків та роботу систем ППО в житлових кварталах та на промислових об'єктах у Підмосков'ї виникли численні пожежі (зокрема у Хімках, Дурикіно, Лобні та Наро-Фомінську). Уламками також було пошкоджено низку цивільних будівель, приватних будинків і автомобілів. Наприклад, у Зеленограді очевидці фіксували спалахи від ракет ППО безпосередньо над житловими кварталами, після чого уламки розгінних блоків російських комплексів «Панцир» та збитих безпілотників падали на багатоповерхівки. За офіційними даними російської влади, внаслідок атаки загинуло троє людей у Підмосков'ї, а ще 17 було поранено у самій Москві та області.

Як зазначають українські експерти, пошкодження цивільних «людських мурашників» трапляються через те, що російська ППО перенасичена у самій столиці та здійснює перехоплення БПЛА безпосередньо над житловими зонами. Дрони летять на гранично низькій висоті, а протиракетні комплекси часто відпрацьовують неправильно.

Психологічний ефект від вибухів у безпосередній близькості до Кремля виявився настільки потужним, що викликав паніку серед населення та змусив російську владу діяти радикально. Замість звичних пропагандистських реляцій про «безвідмовну роботу ППО», Держдума РФ у терміновому порядку ухвалила безпрецедентний закон. Відтепер російським ЗМІ, блогерам та пересічним громадянам під загрозою кримінальної відповідальності безстроково заборонено публікувати будь-які фото, відео, геолокації чи текстові описи наслідків українських ударів без попереднього погодження з Міністерством оборони.

Крім того, російська влада і пропагандистські телеканали, щоб приховати успішні влучання по заводах та НПЗ, намагаються акцентувати увагу виключно на «незначних цивільних наслідках», щоб змістити фокус із провалу власної протиповітряної оборони.

Ця тотальна цензура стала найкращим підтвердженням успішності української атаки. Кремль більше не здатний приховувати, що війна, яку він розв'язав, остаточно перенеслася на територію агресора, а його власна столиця залишилася беззахисною перед новими технологічними рішеннями України.

Олександра Чорна

КАЛИНСЬКІ ГЕРБУ ТОПОР

ДИЛЕМИ СВЯЩЕННИЧОЇ РОДИНИ НА ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКОМУ ПОГРАНИЧЧЮ

У Торонто лекція Романа Ващука про Холмщину, родинну історію та українсько-польське пограниччя стала завершенням наукового сезону НТШ у Канаді

У стінах Наукового товариства імені Шевченка в Канаді відбулася подія, яка стала не лише підсумком наукового сезону 2026 року, а й глибокою розмовою про історичну пам'ять, національну ідентичність та складні долі людей на українсько-польському пограниччі. Головним доповідачем вечора став відомий дипломат, колишній Надзвичайний і Повноважний Посол Канади в Україні та нинішній президент Українсько-канадського дослідно-документаційного центру Роман Ващук.

Відкриваючи вечір, голова НТШ у Канаді д-р Даґмара Турчин-Дувірак подякувала меценатам, громадським організаціям і волонтерам за підтримку діяльності товариства та допомогу Україні. Особливу увагу вона звернула на підтримку українських захисників і гуманітарних ініціатив, які традиційно підтримує українська громада Канади.

Представила доповідача професор Торонтського університету Мар'яна Бурак. Вона наголосила на вагомому внеску Романа Ващука у розвиток українсько-канадських відносин та підтримку України у роки після Революції Гідності й початку російської аґресії. Присутні тепло згадували його дипломатичну діяльність у 2014-2019 роках, коли він очолював канадське посольство в Києві.

Центральною темою вечора стала лекція під назвою «Калинські гербу Топор: історія священничої родини на польсько-українському пограниччі».

У своєму виступі Роман Ващук поєднав архівні дослідження, родинну пам'ять та широкий історичний контекст. Поштовхом до багаторічного вивчення власного родоводу стали архівні матеріали, підготовлені істориком Іваном Сварником. Саме вони привели дослідника до постаті його предка — Івана Миколая Калинського, греко-католицького священника, якого Ватикан затвердив єпископом Холмської єпархії.

Через історію однієї родини доповідач показав широку панораму життя Холмщини та Підляшшя — реґіонів, де століттями перепліталися українська, польська та російська культурно-політичні традиції. За словами Ващука, історія цих земель часто залишалася «сиротою» між різними національними історіографіями.

Особливу увагу слухачів привернула драматична доля Івана Миколая Калинського. Під час Січневого повстання 1863 року він підтримував польських повстанців, за що потрапив у немилість російської влади. Попри затвердження Ватиканом, російський уряд так і не дозволив його висвятити на єпископа Холмського. У 1866 році Калинського було заарештовано та заслано до В'ятки, де він невдовзі помер. У польському католицькому середовищі його почали вважати мучеником за віру.

Окремий розділ лекції був присвячений драматичним подіям ліквідації унії на Холмщині у другій

Роман Ващук.

половині XIX століття. Роман Ващук розповів про діяльність отця Маркела Попеля, який за підтримки російської влади проводив насильницьке «повернення» греко-католиків до православ'я. У той період сотні священників були змушені залишити свої парафії, а частина вірян відкрито чинила спротив.

Символом цього опору стали мученики з Пратулина — прості парафіяни, які загинули, обороняючи свою церкву та право залишатися вірними унійній традиції. Їх було проголошено блаженними у 1996 році.

Через долі членів родини Калинських доповідач продемонстрував складність формування національної та релігійної ідентичності на прикордонних територіях. Частина родини прийняла православ'я та інтеґрувалася у польське середовище, інші ж стали активними діячами українського церковного та громадського життя в Галичині.

Особливий інтерес викликала постать Лева Калинського — священника, близького до митрополита Андрея Шептицького, який підтримував його у складні часи та брав активну участь у церковному житті Галичини.

Однією з найбільш цитованих фраз вечора стали слова Романа Ващука:

«Українцями не лише народжуються — українцями стають».

Ця думка викликала жваву дискусію серед присутніх, особливо в контексті сучасної війни та нової хвилі української еміграції. Доповідь переросла у ширше обговорення ролі історичної пам'яті, особистого вибору та відповідальності за майбутнє.

Символічно, що завершення історичної частини вечора мало і сучасне продовження. Волонтери та представники української громади розповіли про допомогу українським військовим медикам, а присутні переглянули відеозвернення бойових медиків із фронту, які дякували канадській українській громаді за підтримку, турнікети та медикаменти.

Фінал вечора став водночас і підсумком наукового сезону НТШ у Канаді, і нагадуванням про те, що історія не існує окремо від сучасності. Пам'ять про минуле, боротьба за ідентичність та відповідальність за майбутнє сьогодні знову набувають для українців особливого значення.

Михайло Гуцман

ОКСАНА ЛИНІВ ДИРИГУЄ «ТУРАНДОТ» У НЬЮ-ЙОРКСЬКІЙ МЕТРОПОЛІТЕН-ОПЕРІ

Українська диригентка Оксана Линів цієї весни очолює серію вистав опери «Турандот» на сцені Метрополітен-опера, одного з найпрестижніших оперних театрів світу. Маестро диригує знаменитою постановкою опери Франко Дзеффіреллі, яка вже багато років залишається окрасою репертуару театру. Вистави тривають з 19 травня по 6 червня та збігаються зі сторіччям світової прем'єри останньої опери Пуччіні, вперше представленої публіці у 1926 році.

Під керівництвом Линів оркестр і хор Метрополітен-опери працюють із кількома зірковими складами виконавців. Серед солістів — всесвітньо відомі співаки: Анна Піроцці, Браян Джагде, Енджел Блу, Роберто Аланья, а також видатна українська сопрано Людмила Монастирська, яка виконує партію принцеси Турандот.

Масштаб події виходить далеко за межі Нью-Йорка. Пряму трансляцію однієї з вистав слухачі можуть почути через міжнародну мережу радіостанцій Метрополітен-опери, зокрема на

Оксана Линів поруч зі стіною, присвяченою українським виконавцям Метрополітен-опера в Нью-Йорку.

375-та вистава опери Джакомо Пуччіні «Турандот» у Метрополітен-операв Нью-Йорку: диригентка Оксана Линів та Людмила Монастирська у головній партії принцеси Турандот.

американській WRTI та інших партнерських мовниках у різних країнах світу. Це дає змогу мільйонам шанувальників оперного мистецтва ознайомитися з інтерпретацією української диригентки.

Метрополітен-опера вже включила Оксану Линів до програми майбутнього сезону. У 2026–2027 роках вона повернеться на сцену театру як диригентка опери Тоска. Заплановані на листопад 2026 року вистави відбудуться за участю відомої іспанської сопрано Сайоа Ернандес (Saioa Hernández).

Для Оксани Линів цей виступ став черговим вагомим етапом міжнародної кар'єри. Свого часу вона увійшла в історію як перша жінка-диригентка Байройтський фестиваль, а також очолювала музичне керівництво Театру «Комунале» в Болоньї. Сьогодні диригентка продовжує працювати на провідних музичних сценах світу, водночас залишаючись однією з найпомітніших представниць української культури на міжнародній арені.

Олександра Чорна
Фото: Oksana Lyniv's Facebook

ЖИВА ПАМ'ЯТЬ ПОКОЛІНЬ:

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА ТОРОНТО НА ЗЕЛЕНІ СВЯТА 1932 РОКУ

На стінах Українсько-Канадського Дослідчо-Документаційного Центру відвідувачі, без сумніву, звертають увагу на вражаючу колекцію панорамних фотографій, що фіксують важливі моменти з історії українців у Канаді. Серед них особливе місце займає унікальна світлина, зроблена 19 червня 1932 року на католицькому цвинтарі Маунт-Гоуп у Торонто.

На фотографії зображено громаду, яка зібралася на Зелені Свята, щоб ушанувати пам'ять своїх рідних, які відійшли у вічність. У центрі фотографії священник, довкола якого сидять діти, по боках чоловіки тримають ікони, музиканти,, а численні жінки становлять значну частину спільноти, що зібралася на цю урочисту подію.

Минуло понад 90 років, однак це зображення й сьогодні залишається глибоко промовистим і надихаючим. Воно нагадує про незмінність традицій, віри та духовного зв'язку поколінь, які формували українську громаду в Канаді. Дивлячись на обличчя людей на цій світлині, постає відчуття живої історії їхніх надій, життєвих шляхів та спадщини, яку вони залишили наступним поколінням.

Історія не лише зберігається у книжках вона живе у світлинах, спогадах, традиціях і громадах, що продовжують передавати її крізь час.

Надія Лемко

Поминальна Богослуження в День Зелених Свят на Цвинтарі Маунт-Гоуп у Торонто
Фото від Українсько-Канадського Дослідчо-Документаційного Центру зроблено Brightling Studios, 1932

РОЛАНД ФРАНКО І СТАНЦІЯ «АКАДЕМІК ВЕРНАДСЬКИЙ»

Роланд Франко, онук Івана Франка, усе життя свідомо виходив із тіні великого прізвища, доводячи, що його внесок — це не лише спадок, а й власна історія сучасної України. Саме ця історія зрештою привела український прапор до Антарктиди.

Народжений у Львові в родині, яка в радянський період перебувала під наглядом через своє ім'я, Роланд Франко обрав шлях точних наук замість літературної спадковості. Він закінчив Київський політехнічний інститут і працював у сфері автоматизованих систем та міжнародної наукової співпраці, мислячи категоріями десятиліть, а не років.

Після незалежності України у 1991 році, коли держава лише формувала свої інституції, з'явився історичний шанс: Велика Британія закривала свою антарктичну станцію Faraday Station. Для більшості це було просто завершення роботи віддаленої бази, але для Роланда Франка — стратегічна можливість для України увійти в глобальну науку.

Станція Академік Вернадський - єдина українська антарктична станція.

Він розпочав тихі, але системні переговори з британською стороною. Без публічності й політичних заяв. Результат став історичним: Україна отримала станцію за символічну суму — 1 фунт стерлінгів. У 1996 році вона стала українською антарктичною базою «Академік Вернадський».

Сьогодні це не лише наукова станція, а центр дослідження клімату й океанографії, майданчик міжнародної співпраці, одна з найпівденніших постійних українських інституцій у світі та потужний символ наукової суб'єктності України.

Паралельно Роланд Франко працював із культурною спадщиною своєї родини, наголошуючи, що Іван Франко — це не лише класик літератури, а мислитель європейського масштабу. Він займався архівами, музейними проєктами, підтримкою української науки та культури, а також долучився до створення Міжнародної премії імені Івана Франка.

Попри значний внесок, він залишався публічно стриманою людиною, без прагнення до слави чи політичного капіталу. Можливо, саме тому його роль у появі української антарктичної присутності довгий час залишалася недооціненою.

Але саме такі історії часто і формують держави — не гучні заяви, а тривала, послідовна робота, яка перетворює можливість на інституцію.

Роланд Франко якось сказав: "Бути Франком — це не привілей. Це відповідальність."

І його життя стало підтвердженням цих слів — шляхом від Львова до Антарктиди, який показав, як наука і стратегічне мислення здатні змінювати географію країни навіть у момент її становлення.

Надія Лемко

МІССІССАҐА ТА ТЕРНОПІЛЬ ОФІЦІЙНО СТАЛИ МІСТАМИ-ПОБРАТИМАМИ

ПІДПИСАННЯ УГОДИ ВІДБУЛОСЯ В РАМКАХ КОНЦЕРТУ “БАРВІНОК”

15 травня 2026 року у Міссіссазі відбулася знакова подія для української громади Канади та міжнародних відносин міста, підписання угоди про встановлення побратимських відносин між Міссіссаґою та Тернополем. Церемонія пройшла в межах 57-го концерту танцювальної школи “Барвінок”, та зібрала представників української громади, міської влади та дипломатичного корпусу.

Документ про партнерство підписали мер Міссіссаґи Керолін Періш та міський голова Тернополя Сергій Надал, офіційно закріпивши довгострокову співпрацю між містами. Тернопіль став другим містом-побратимом Міссіссаґи після японської Карії, партнерство з якою триває з 1981 року.

У заході взяли участь члени міської ради Міссіссаґи а також Генеральний консул України в Торонто Олег Ніколенко. Під час виступу він наголосив, що в умовах, коли Україна продовжує зазнавати обстрілів, будь-яка міжнародна підтримка має надзвичайне значення, адже вона піднімає моральний дух та зміцнює відчуття солідарності. Міські депутати Міссіссаґи також відзначили символічне та практичне значення нового партнерства для розвитку культурних, освітніх і економічних зв’язків між громадами двох міст.

Рішення про встановлення побратимських відносин було одноголосно ухвалене Міською радою Міссіссаґи 29 квітня 2026 року. Раніше, під час засідання Генерального комітету 22 квітня, делегація Тернополя на чолі з міським головою Сергієм Надалом разом із президенткою Української громади Міссіссаґи Наталією Галич та Генеральним консулом України

Мер Міссіссаґи Керолін Перріш та міський голова Тернополя Сергій Надал.

представили депутатам міста аргументи на користь створення партнерства.

Підписана угода передбачає розвиток співпраці за низкою ключових напрямів, зокрема встановлення та поглиблення дружніх і взаємовигідних відносин між містами, активізацію культурного обміну та обміну досвідом у різних сферах, сприяння економічному розвитку та підтримці туризму, а також розширення співпраці у галузях науки, освіти, спорту та культури. Окрему увагу сторони приділятимуть розширенню можливостей для молоді та розвитку спільних ініціатив, а також взаємній підтримці в межах повноважень і компетенцій обох міст. Міста зобов’язалися працювати над реалізацією спільних ініціатив, які сприятимуть поглибленню співпраці та довгостроковим партнерським відносинам.

Під час церемонії міський голова Міссіссаґи Керолін Перріш підкреслила, що партнерство з Тернополем є важливим проявом солідарності з Україною в умовах триваючої війни та підтвердженням відданості міста міжнародній співпраці. Міський голова Тернополя Сергій Надал наголосив, що це партнерство є результатом багаторічної роботи української громади в Канаді та відкриває нові можливості для підприємців, студентів і культурних ініціатив. Як символ вдячності, він повідомив, що одна з кругових розв’язок у так званому “канадському районі” Тернополя отримає назву на честь Міссіссаґи.

Члени міської ради Міссіссаґи, Генеральний консул України в Торонто та іншими почесні гості, підписали Декларацію про співпрацю, якою офіційно встановлено побратимські відносини між Міссіссаґою та Тернополем.

Депутат Стівен Дашко наголосив, що це партнерство є особливо значущим для мешканців українського походження, адже воно відображає підтримку України з боку міста та зміцнює культурні зв’язки. Депутатка Кріс Фонсека додала, що співпраця між містами відкриває шлях до взаємної підтримки та довгострокової праці між Канадою та Україною.

Підписання угоди між Міссіссаґою та Тернополем стало ще одним кроком у розширенні мережі українсько-канадських муніципальних зв’язків, яких уже налічується 16 між містами обох країн. Ця подія символізує спільне бачення майбутнього, що ґрунтується на культурному обміні, взаємній підтримці та міжнародній солідарності.

*. *. *

Під гаслом «Україна – це ми», відбувся концерт школи танцю «Барвінок» з нагоди 57-ої річниці існування і плекання українського танцювального мистецтва. У концерті взяли участь більше як 500 танцюристів різного віку. «Барвінок» — найбільша школа українського танцю у провінції Онтаріо. Мистецьким керівником «Барвінку» є Федір Даниляк.

Вітаємо танцюристів «Барвінку» і зичимо успіхів у прославленні української культури. Бажаємо ще більшого розвитку та нових можливостей, великих та бажаних досягнень, шанувальників, уболівальників та галасливих овацій! Дякуємо мистецькому керівникові Федору Данилякові за те, що змушує наші серця битися у такт музики. Нехай Ваша енергія не закінчується!

Михайло Гуцман

ДЕНЬ ВИШИВАНКИ - 2026

До 10-річчя Дня вишиванки в Канаді

Медаль, що поєднала дві спадщини

Цьогорічне відзначення 10-річчя Дня вишиванки в Канаді ознаменувалося особливою подією, а саме створенням пам'ятної медалі, яка символізує не лише українську культурну спадщину, але й багатство традицій корінних народів Канади. Автором дизайну стала творча команда студії «Алтан Дизайн» (Altan Design), Тетяна Русановська та Олексій Махінко розробили медаль на замовлення Асоціації вишиванки Канади.

Концепція медалі ґрунтується на поєднанні двох культурних світів. На одному боці зображено традиційний український квітковий орнамент, натхненний багатовіковими традиціями вишивки. Інший бік прикрашає стилізований червоно-білий кленовий листок, інтерпретований через декоративні мотиви, характерні для мистецтва корінних народів Канади. Фон медалі має текстуровану поверхню, що нагадує тканину, основу будь-якої вишивки. Ця текстура символічно простягається зі Сходу на Захід, об'єднуючи обидві культури через спільні цінності спадщини, ремесла та ідентичності.

Створення пам'ятної медалі вимагало не лише художнього бачення, а й глибокого розуміння процесу карбування. Команда дизайнерів тісно співпрацювала з виробниками, удосконалюючи рельєф, текстури та композицію, щоб забезпечити якісне відтворення задуму в металі. Особливу увагу було приділено балансу між гладкими та фактурними поверхнями, що дозволило орнаментам набути виразності та глибини.

Медаль до 10-річчя Дня вишиванки в Канаді

Володимир Палагнюк, Тетяна Русановська та Олексій Махінко.

Одна з авторок дизайну, мисткиня Тетяна Русановська, поділилася своїми враженнями від роботи над проєктом:

«Коли нам з Олексієм запропонували створити пам'ятну медаль до 10-річчя Дня вишиванки у Канаді, я ні секунди не вагалася. Мій творчий характер одразу відгукнувся на цей задум.

Мені було неймовірно цікаво поєднати рідний український квітковий візерунок із дивовижними декоративними малюнками корінних народів Канади. Ми прагнули, щоб кожна деталь ожила, тому гармонійно поєднали гладкі поверхні медалі з текстурними, так яскраві рослинні орнаменти заграли всіма барвами. Культура нашого народу переплітала з долями місцевого населення з найперших кроків українців на цій землі. І ця медаль - наша данина цій спільній історії.»

Особливим моментом стала урочиста церемонія на Парламентському пагорбі в Оттаві, що відбулася на початку травня. Саме там пам'ятні медалі були вручені членам Парламенту Канади та провідним представникам українсько-канадської громади як символ десятирічного розвитку та популяризації Дня вишиванки в країні.

Святкування продовжилися під час традиційної Ходи Вишиванок у Торонто, де Асоціація вишиванки Канади вручила пам'ятну медаль колективу ForumTV за багаторічну та плідну співпрацю.

У своєму зверненні представники телеканалу зазначили: «Це велика честь для нас бути відзначеними організацією, яка так віддано зберігає та популяризує українську культуру в Канаді. Пишаємося цією нагородою і щиро дякуємо Асоціації вишиванки Канади за довіру та партнерство. Разом працю-мо заради збереження української спадщини!»

Пам'ятна медаль до 10-річчя Дня вишиванки в Канаді стала не лише мистецьким твором, а й символом взаємоповаги, культурного діалогу та історичних зв'язків між українцями та народами Канади. Вона нагадує про важливість збереження традицій і водночас про силу культурного обміну, що збагачує багатокультурне канадське суспільство.

У Торонто майже дві тисячі українських канадців та друзів України взяли участь у Вишиваній ході, яка встановила рекорд як найбільший парад вишиванок за межами України. Ця знакова подія стала яскравим свідченням єдності української громади та міжнародної солідарності з Україною в умовах триваючої російської агресії. Масова хода в національному вбранні не лише продемонструвала гордість за українську культурну спадщину, а й засвідчила незмінну підтримку українського народу в його боротьбі за свободу, незалежність та право самостійно визначати власне майбутнє.

Надя Лемко

Фото: Марина Шум та Михайло Литвиник.

Вінніпег. Фото Norbert K. Iwan

Торонто

Оттава

Фотографії із відкритих джерел Фейсбуку.

BCU Financial
Кредитова Спілка Будучність

1-800-461-5941 bcufinancial.com

ГОСПОДАРСЬКІ ВІСТІ

Сторінка спонсорована Кредитовою Спілкою Будучність "BCU Financial". Травень 2026

ПЕРШИЙ ДІМ В ОНТАРІО:
МРІЯ, ЯКА ПОТРЕБУЄ ПРАВИЛЬНОГО СТАРТУ

Для багатьох новоприбулих українців та молодих сімей в Онтаріо купівля першого житла є однією з найбільших життєвих цілей. Водночас цей процес часто здається складним і заплутаним. Високі ціни на нерухомість, вимоги до down payment, кредитна історія, іпотечні ставки та юридичні нюанси — усе це викликає чимало запитань навіть у тих, хто давно живе в Канаді.

Особливо актуальною темою сьогодні є програми підтримки для first-time home buyers. Багато людей навіть не знають, що в Канаді існують державні програми та спеціальні ощадні рахунки, які можуть суттєво допомогти при купівлі першого житла. Одним із найпопулярніших інструментів є First Home Savings Account (FHSA) — спеціальний рахунок для накопичення коштів на перший дім із податковими перевагами. Відкривши такий рахунок, покупці можуть щороку відкладати кошти, отримуючи податкові відрахування та можливість безподаткового використання грошей на купівлю житла.

Сьогодні такі рахунки доступні і в українській кредитній спілці BCU Financial, де клієнти можуть отримати консультацію українською мовою та більше дізнатися про можливості фінансового планування для майбутньої покупки житла.

Також часто виникають питання щодо можливості придбання нерухомості для тих, хто перебуває в країні на work permit або лише починає будувати свою кредитну історію. Саме тому експерти радять не приймати важливі фінансові рішення без попередньої консультації та розуміння всього процесу.

27 травня о 6:30 PM у відділенні BCU Financial за адресою 2280 Bloor St W у Торонто відбудеться безкоштовний семінар для перших покупців житла в Канаді. Під час зустрічі учасники зможуть дізнатися про основні етапи купівлі житла, програми підтримки, FHSA, фінансування та отримати відповіді на свої запитання у простій і доступній формі.

Організатори запрошують усіх, хто лише задумується про власне житло або планує покупку найближчим часом. Для участі необхідно RSVP — написати повідомлення організаторам або зареєструватися за посиланням:

https://tinyurl.com/FHB-Seminar

UKRAINIAN ECHO

VOL.40 NO.10 ENGAGING THE COMMUNITY MAY 26, 2026

WHY RUSSIAN PROPAGANDA WORKS – AND HOW TO STOP FALLING FOR IT

One of the biggest mistakes people make about propaganda is assuming it only works on uneducated or unintelligent people.

That is simply false.

Some of the smartest people I know repeat Kremlin narratives almost word for word. Not because they are evil. Not because they are Russian agents. And often not even because they consciously support Putin.

They fall for it because modern propaganda is not designed to convince you that something is true. It is designed to make you doubt that truth exists at all.

The Goal Is Not Persuasion. The Goal Is Confusion.

Russian propaganda does not try to convince you of one clear story. Instead, it floods the information space with contradictory narratives:

"Ukraine is to blame." "NATO provoked the war." "Nothing can be verified." "Both sides are equally guilty."

The goal is not to make you believe something specific. The goal is to make you uncertain about everything. Because when people are confused, they disengage. And when they disengage, truth loses.

We saw this during COVID. Misinformation spread faster than facts, emotional content overrode analysis, and repetition created a false sense of familiarity. Propaganda works the same way – except it is not chaotic. It is intentional, strategic, and persistent.

The result is moral paralysis. People stop asking "What is true?" and start asking "Who knows what is true anymore?" That sentence alone is one of the Kremlin's greatest victories.

Social Media Built the Perfect Weapon

Social media did not create propaganda. But it industrialized it.

Algorithms reward emotion, outrage, and tribalism. The most viral content is rarely the most accurate – it is the most emotionally stimulating. Nuance loses. Anger wins. Careful analysis loses. Conspiracy theories win.

Once enough real people begin repeating propaganda voluntarily, the system becomes self-sustaining. At that point, propaganda no longer looks like propaganda. It looks like public opinion.

Why Smart People Fall For It

Recently I had a conversation with someone from academic circles who argued that people like Jeffrey Sachs, John Mearsheimer, and Noam Chomsky cannot possibly be spreading Russian propaganda because they are smart and well-educated.

This argument misses three things.

First, being smart in one field does not make you an expert in another. Every time I listen to Jeffrey Sachs speak about Ukraine, I am struck by his ignorance on the subject. He may be a decent economist, but he clearly knows nothing about Ukrainian-Russian history.

Second, much smarter people have dismantled their arguments repeatedly. Hundreds of scholars have signed open letters pointing out exactly where these "experts" get the history wrong.

Third, and most importantly – the merit of an argument has nothing to do with the credentials of the person making it. Any serious historian will tell you that blaming NATO for Russia's invasion of Ukraine reflects either ignorance or deliberate dishonesty.

Propaganda also flatters its audience. It says: "You are smarter than the crowd. You see what others cannot. You are resisting the establishment." That is psychologically powerful. Many people do not want truth – they want the emotional reward of feeling intellectually superior. Kremlin propaganda weaponizes that desire with precision.

The NATO Myth

Let me address the NATO argument directly, because it refuses to die.

NATO never promised Russia not to expand. The only formal agreement between NATO countries and the USSR was the Treaty on the Final Settlement with Respect to Germany, which restricted NATO troops and nuclear weapons in eastern Germany. That is the entirety of the commitment. There was no broader promise.

Now look at cause and consequence. Before 2014, only 20–30% of Ukrainians supported joining NATO. After Russia annexed Crimea, that number rose above 50%. After the full-scale invasion in 2022, it reached 90%. Russian aggression is the cause. Ukrainian support for NATO is the consequence. Russia's aggression also forced Sweden and Finland – neutral for decades – into NATO membership.

And if NATO expansion were truly Russia's motive, someone should explain this: over the past hundred years, Russia attacked and invaded dozens of countries that had nothing to do with NATO. Finland in 1939. Poland in 1939. Hungary in 1956. Czechoslovakia in 1968. Moldova in 1992. Chechnya in 1994. Georgia in 2008. Ukraine repeatedly since 2014.

Russia is not a country reacting to external pressure. It is a country with an imperial habit.

Inversion

Perhaps the most dangerous feature of Russian propaganda is its ability to invert morality entirely.

The country that invaded becomes the "victim." The country defending itself becomes the "aggressor." The dictator becomes the peacemaker. The democracy becomes "corrupt." The people resisting occupation are blamed for "not wanting peace."

When Russia bombs Ukrainian cities, the conversation shifts to NATO. When Russia kidnaps children, it shifts to Ukrainian corruption. When civilians are murdered, sudden "anti-war" voices demand that Ukraine surrender territory.

The discussion is always steered away from the aggressor. That is not accidental. It is strategic.

How to Think in a Post-Truth World

The solution is not censorship. And it is not blindly trusting governments or mainstream media either.

It is intellectual discipline. And that is harder than it sounds.

We live in an age designed to prevent careful thinking. Notifications demand immediate reactions. Algorithms reward the fastest share, not the most accurate one. Outrage travels at the speed of a retweet. Analysis travels at the speed of a book.

That asymmetry is not accidental. It is the environment propaganda was built to exploit.

The first and most important step is to slow down. Resist the impulse to share something the moment it triggers an emotional reaction. That urgency – the feeling that everyone needs to see this right now – is precisely the mechanism being exploited.

Then ask yourself a few honest questions:

Who is the source? Not just the person who posted it, but the original source. Is it a credible institution, an identified journalist, a documented record – or something that circulated online until it felt familiar?

What is the actual evidence? Repetition is not evidence. Confidence is not evidence. Ask what concrete, verifiable facts support the claim.

Is this person an expert in this specific field? A Nobel Prize-winning economist is not an authority on Eastern European history. Expertise is narrow. Treat it that way.

Who benefits if this is believed? When a narrative conveniently absolves an aggressor or redirects blame onto victims – ask who that serves. Follow the incentive.

Have you looked for the counter-argument? Not to practice false balance, but to test your own reasoning. If you cannot steelman the opposing view, you probably do not understand the issue well enough to share an opinion on it.

None of this is complicated. But it requires something increasingly scarce: the willingness to feel uncertain for a moment before feeling certain.

Because every time we share something unverified, we do not just spread a false claim. We degrade the shared information environment everyone depends on. We become, without intending to, a node in someone else's influence operation.

Why This Matters Beyond Ukraine

Many people still think this war is only about Ukraine. It is not. Ukraine is the testing ground. The broader objective is the weakening of democratic societies from within.

Modern wars are fought not only with missiles and tanks. They are fought with narratives. The battlefield now includes TikTok, YouTube, Telegram, podcasts, and AI-generated content. The target is not territory. The target is perception. And unlike traditional warfare, information warfare enters directly into people's homes and minds.

The Kremlin understands something many Western leaders still fail to grasp: you do not need to win the argument. You only need to exhaust people's ability to have one.

The antidote is not more content. It is more courage – the courage to insist that objective reality exists, that evidence matters, and that some things are simply true.

Because the moment we abandon that belief, propaganda wins by default.

Roman Sheremeta
"The Economics of Power"

ALBERTA SEPARATISM AND THE STAKES FOR CANADIAN UNITY

➥ From page 2 HU

ernment. Ukrainians in Canada, like any other citizens, have the right to criticize Ottawa, to demand fair economic policy, and to advocate for stronger provincial autonomy within a functioning federation. But criticism of government is not the same as endorsing the fragmentation of the state itself, especially a state that has provided safety, opportunity, and solidarity to hundreds of thousands of Ukrainians, and that remains a key partner in supporting Ukraine's defence against Russian aggression.

Ukrainians understand the value of sovereignty not as an abstraction, but as as lived experience. Sovereignty means institutions that function, borders that hold, alliances that matter, and political systems that can withstand pressure. It also means recognizing how quickly external actors can exploit internal division once it becomes normalized. That is why the Ukrainian position in Alberta should be clear: we support a strong Alberta within a strong Canada. We support meaningful reform of federal-provincial relations where necessary, but we do not support political experiments that risk weakening the country at a moment of global instability.

Ukrainian organizations can play a constructive role by helping communities distinguish between legitimate political advocacy and destabilizing narratives. They can host public discussions, provide information in English and Ukrainian, and help newer immigrants understand Canadian federal structures. They can also help identify and counter disinformation narratives that seek to amplify division. Most importantly, they can participate in a broader civic coalition that defends democratic stability without silencing legitimate grievances.

Because the real question is not whether separatism wins or loses a single vote. The question is whether it becomes a permanent language of politics — a default response to disagreement, a habitual escalation of frustration into existential threat. If that happens, Canada becomes weaker, not stronger. And in a world where authoritarian states actively test democratic resilience, weakness is not a neutral condition; it is a vulnerability. History offers a cautionary pattern. Political leaders often assume they can control referendums, frame debates, and contain outcomes. But once identity-based politics is fully activated, it rarely returns to its original boundaries.

Canada does not need to repeat other countries' experiments with territorial fragmentation to learn this lesson. It already has enough history and global context to understand what is at stake. For Ukrainians in Canada, this is not theoretical; it is a lived understanding of how quickly political stability can erode and how costly it is to restore. A strong Alberta matters. But so does a strong Canada that is stable, democratic, and capable of defending both internal unity and external freedom. For Ukrainians, that is not just a political preference. It is a historical memory translated into civic responsibility.

Nadia Gereliouk

SERHIY ZHADAN RECEIVES HONORARY DOCTORATE FROM THE UNIVERSITY OF WROCLAW

A POWERFUL REFLECTION ON WAR, EDUCATION, AND THE RIGHT TO A FUTURE

Ukrainian writer, poet, musician, and public intellectual Serhiy Zhadan has been awarded an honorary doctorate by University of Wrocław, one of Poland's most distinguished academic institutions. During the award ceremony, Zhadan delivered a deeply moving address that resonated far beyond the walls of the university, offering a profound meditation on war, memory, education, justice, and the resilience of the human spirit.

Speaking as both an acclaimed cultural figure and a citizen of a country defending itself against Russia's full-scale invasion, Zhadan reflected on the devastating realities facing Ukraine's academic and cultural institutions while affirming the enduring value of knowledge, culture, and hope.

On May 22, 2026 Ukrainian writer, poet, and public intellectual Serhiy Zhadan received an honorary doctorate from the University of Wrocław.
(Photo by Maria Hurska)

The speech began with a personal recollection. "A long time ago, thirty years ago, I graduated from Hryhorii Skovoroda Pedagogical University. In the summer of 2022, a Russian missile struck the university's main building. The charred monument to Skovoroda lay in the university courtyard in the middle of a summer day in Kharkiv."

Zhadan recalled how the image of the fallen philosopher raised painful questions about the meaning of happiness, knowledge, and civilization in a world where residential neighbourhoods can be targeted by missiles. "Do we really have to prove to someone our right to be happy? Is our need for happiness something excessive and unjustified in a world where missile strikes on residential districts are possible? And why are our knowledge, our experience, humanity's experience, the experience of many generations, unable to protect us from barbarism?"

One of the central themes of Zhadan's speech was the generation of Ukrainian students whose entire university education has taken place during wartime. He described what lies behind the seemingly simple phrase "studying in wartime": empty university corridors, professors who have taken up arms, curfews, air raid warnings, and a future disrupted by violence. "Above all, it means broken time, a shifted perspective, a disrupted future." Yet despite these challenges, Zhadan argued that universities remain among the most important institutions for preserving human dignity and faith in the future. "A university, in my view, is the ideal place where it is appropriate to rely on the past and speak about the future without being afraid of sounding naïve."

He described education as an act of courage and trust—a commitment by each generation to learn from the past while refusing to turn away from the future. The speech also examined Europe's failure to fully confront the legacy of twentieth-century totalitarianism and its inability to recognize the dangers posed by modern Russian imperialism. Zhadan warned that evil does not simply disappear with the passage of time. "Evil, as it turns out, is not baggage that can be left in the past. One way or another, we take it with us."

He argued that unpunished crimes inevitably return in new forms, pointing to the legacy of the Soviet Union and the dangers of historical amnesia. "Leaving evil unpunished means we are destined to face it again." Zhadan was particularly critical of decades of European complacency toward Moscow's increasingly aggressive policies. "Having overlooked Chechnya and Georgia, having bargained for far too long with a regime that did not even conceal its revanchist ambitions, whom should Europe blame now, having suddenly discovered beside itself the threat of a new continental war?"

Despite the gravity of these reflections, the speech was not one of despair. Zhadan emphasized that Ukrainians continue to defend not only their own state but also the broader values upon which European civilization is built. "Today, Ukrainians remain between the Russian army and the borders of a united Europe, reminding everyone through their daily resistance where the true borders of Europe lie." He argued that culture and education, often dismissed as secondary concerns during crise, are among society's most vulnerable and most essential foundations. "The most defenseless things are often those whose importance is not immediately obvious. Culture. Or education." For Zhadan, Ukraine's struggle is ultimately about more than survival. It is about preserving the possibility of a future grounded in freedom, responsibility, and human dignity.

Reflecting on the philosopher Hryhorii Skovoroda, whose damaged monument became a symbol of both destruction and endurance, Zhadan noted:"Skovoroda said that the source of unhappiness is helplessness. Today, helplessness is hardly something that can be attributed to us." He concluded by reminding the audience that Ukrainian resistance is not defined solely by suffering. "This daily resistance carried out by Ukrainians is not only about pain and despair. It is equally about the strength of those who have the right to be happy—and who have no intention of surrendering that right."

The honorary doctorate awarded to Serhiy Zhadan recognized not only his extraordinary literary achievements, but also his role as one of the most compelling voices interpreting Ukraine's experience for the world. His address in Wrocław served as both a warning and an affirmation: a warning about the consequences of forgetting history and tolerating injustice, and an affirmation that even amid war, education, culture, and the pursuit of happiness remain essential acts of human freedom.

Nadia Gereliouk

БРОНЯ ПРОТИ МІН: ДССТ ОТРИМАЛА 20 КАНАДСЬКИХ БРОНЕМАШИН SENATOR MRAP ДЛЯ РОЗМІНУВАННЯ

Підрозділи гуманітарного розмінування Державної спеціальної служби транспорту (ДССТ) Міністерства оборони України отримали велику партію сучасної техніки від Канади наприкінці цього місяця. Про це міністерство повідомило у прес-релізі 20 травня. Парк спеціального транспорту відомства поповнився 20 канадськими бронеавтомобілями Roshel Senator у модифікації MRAP (Mine-Resistant Ambush Protected). Це стало частиною масштабного пакета технічної допомоги від Канади, який було оголошено цьогоріч у лютому.

Провідна канадська компанія Roshel Smart Armored Vehicles розпочала постачати Україні бронемашини ще у 2022 році, на початку повномасштабного російського вторгнення. З літа 2025 року компанія Roshel розгорнула офіційні виробничі потужності безпосередньо в Україні. Виробництво організовано спільно з акціонерним товариством «Українська оборонна промисловість» (Укроборонпром). Українська сторона отримує повну технічну документацію та комплектуючі.

Наразі цифра доставлених бронемашин від канадських партнерів сягнула близько 2000 одиниць. Теперішня партія — найновіші модернізовані бронемашини з посиленим захистом. Ця поставка суттєво підвищить безпеку українських саперів, які щодня очищують звільнені території від вибухонебезпечних предметів в умовах постійного ризику обстрілів та атак FPV-дронів.

Бронемашина Senator MRAP для розмінування. *Сайт «Roshel»*

Тисячна бронемашина передана Україні від Roshel *«Українська правда», 2024*

Очільник компанії Роман Шимонов проводить презентацію. *Сайт «Roshel»*

Завод Roshel в Канаді *«Українська Правда»*

Рекордні терміни

Головною особливістю цієї закупівлі став надзвичайно короткий термін її реалізації. Від моменту підписання контракту до передачі ключів українським військовим минуло лише три місяці. Така швидкість стала можливою завдяки логістичній гнучкості виробника, канадської компанії Roshel Smart Armored Vehicles. Необхідна кількість бронемашин уже була виготовлена та перебувала на складах підприємства, що дозволило уникнути тривалого виробничого циклу та оперативно відправити техніку до України.

«Сьогодні загроза від дронів у зонах виконання завдань змушує нас діяти максимально швидко, адже захист особового складу – це питання номер один», — наголошує Голова Адміністрації Державної спеціальної служби транспорту України, Генерал-майор Олександр Яковець.

Проєкт реалізували під егідою Коаліції спроможностей з розмінування. Ця міжнародна ініціатива наразі об'єднує 23 держави, які координують зусилля для фінансової, технічної та матеріальної підтримки України у сфері розмінування.

Про технологію

Канадська компанія Roshel є одним із найбільших постачальників бронетехніки для Сил оборони України. Загальна кількість переданих машин різних модифікацій уже перевищила 2000 одиниць. Модифікація Senator MRAP створювалася у безпосередній співпраці з українськими військовими. Інженери компанії врахували реальний бойовий досвід попередніх версій та адаптували нову модель до сучасної війни.

Окрім протимінного захисту, Senator MRAP забезпечує високий рівень балістичного захисту. Броньований корпус захищає екіпаж від обстрілу бронебійними кулями, а також від уламків артилерійських снарядів, що розриваються на відстані. Це критично важливо для саперів, які часто змушені працювати у зонах, що перебувають під вогневим контролем ворога або піддаються хаотичним обстрілам.

Технічні переваги

Для виконання специфічних завдань гуманітарного розмінування передані машини отримали спеціальне оснащення:

Система захисту від ЗМУ: герметична капсула з системою фільтрації повітря захищає особовий склад від хімічних, біологічних та радіоактивних загроз.

Технологія Runflat: спеціальні вставки в шинах дозволяють машині продовжувати рух навіть після повної втрати тиску в колесах внаслідок обстрілу чи наїзду на дрібні уламки.

Круговий огляд: камери 360 градусів та тепловізійні системи допомагають водієві та командиру контролювати ситуацію навколо машини у темну пору доби або в умовах задимленості.

Захист від дронів: посилений дах та можливість встановлення засобів РЕБ допомагають протидіяти загрозі з боку ворожих FPV-камікадзе.

Значення для України

Україна наразі є однією з найбільш замінованих країн світу. Сотні тисяч гектарів сільськогосподарських угідь, лісів та населених пунктів потребують ретельного обстеження. Робота саперів ДССТ це перший і найважливіший крок до відновлення мирного життя, безпечного повернення громадян та відбудови інфраструктури.

Передача бронемашин Roshel Senator MRAP дозволить суттєво пришвидшити темпи гуманітарного розмінування. Раніше підрозділи часто змушені були виїжджати на завдання на неброньованій техніці, що створювало смертельну небезпеку під час випадкових підривів чи ворожих нальотів. Тепер українські фахівці отримали надійний «щит на колесах», який збереже життя тих, хто щодня ризикує собою заради безпеки інших.

Олександра Чорна

У КИЄВІ ВІДКРИЛИ ВИСТАВКУ “ШЛЯХ ГЕРОЇВ. ПАМ’ЯТІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ”

ПОВЕРНЕННЯ ІСТОРИЧНОЇ СПАДЩИНИ ТА ВІДНОВЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ’ЯТІ

КИЇВ, 25 травня 2026 року. У Національному музеї історії України відбулося урочисте відкриття масштабної історико-документальної виставки «Шлях героїв. Пам’яті Симона Петлюри», приуроченої до 100-х роковин загибелі Голови Директорії Української Народної Республіки та Головного Отамана Армії УНР Симона Петлюри.

Цей знаковий проєкт, створений за підтримки Фундації Пилипа Орлика (Pylyp Orlyk Foundation), має особливе значення для відновлення цілісності української історичної пам’яті. Вперше за роки незалежності в Україні представлено вживу унікальні артефакти доби Української революції 1917–1921 років, які десятиліттями зберігалися в еміграції та були повернуті на Батьківщину як частина історичної місії діаспори.

Експозиція сформована на основі унікальної колекції Військово-історичного музею та архівних матеріалів Української вільної академії наук у Канаді. Частина колекції, відповідно до «заповіту» засновників музею, нині передана до Національного музею історії України. Як наголошують організатори, це повернення має не лише музейне, а й глибоке символічне значення — як відновлення цілісності української історичної пам’яті.

Відкриття, що об’єднало державу, дипломатію та військових

З вітальним словом до присутніх звернулася генеральна директорка Національного музею історії України Олена Земляна, наголосивши на значенні проєкту для музейної справи та національної пам’яті, а також подякувавши всім партнерам, які долучилися до його реалізації. У церемонії відкриття взяли участь представники державної влади, дипломатичного корпусу, військові, культурні діячі та дослідники. Голова Національного банку України Андрій Пишний у своєму виступі підкреслив символічне значення постаті Симона Петлюри для сучасної України, процитувавши його слова: «У боротьбі виростає сила». Він наголосив, що українцям і сьогодні доводиться продовжувати боротьбу за свободу та державність, яку розпочали їхні попередники, та презентував пам’ятну монету НБУ, присвячену 100-річчю з дня загибелі Петлюри, передавши її до колекції музею.

Живий зв’язок поколінь і повернення спадщини

Особливістю виставки є те, що значна частина експонатів уперше представлена в Україні. Експозиція налічує понад 200 артефактів, які ілюструють перебіг визвольних змагань 1917–1921 років і становлять унікальне свідчення доби Української

Особисті речі Симона Петлюри, зокрема друкарська машинка «Корона».

Куратор виставки Богдан Патриляк провів екскурсію для гостей.

революції. Серед них — особисті речі Симона Петлюри, зокрема друкарська машинка «Корона», елементи одностроїв Євгена Коновальця та Андрія Мельника, а також старшинський багнет генерал-хорунжого Армії УНР Володимира Сальського. Окремий блок експозиції становлять бойові знамена Армії УНР, зокрема штандарт 2-го Уманського полку Кінних Запорожців із гаслом «На смерть за Україну», військові нагороди, стрілецькі поштівки та оригінальні архівні світлини доби Української Народної Республіки. Важливе місце у виставці займає колекція робіт Миколи Битинського — відомого геральдиста, художника, графіка та дослідника, чиї праці охоплюють українську військову символіку, дизайн нагород, печаток, уніформи та видавничої продукції періоду визвольних змагань. Більшість представлених матеріалів демонструються в Україні вперше.

Колекція походить із фондів Військово-історичного музею та архіву Української вільної академії наук у Канаді. Українська діаспора зберігала ці матеріали десятиліттями з наміром повернути їх після відновлення незалежності України. Директор з розвитку компанії Міст Олександр Крупка зазначив, що саме його компанія забезпечила транспортування колекції з Канади, підкресливши важливість міжнародної співпраці у збереженні культурної спадщини.

Війна, пам’ять і спадкоємність боротьби

Символічності події додала участь українських військових, серед яких представники СБУ, Національної гвардії та 152-ї окремої єгерської бригади імені Симона Петлюри. Захисники наголосили, що виставка поєднує сучасну боротьбу України з історичним досвідом визвольних змагань. Перший заступник міністра культури України Іван Вербицький заявив, що виставка є частиною державної політики відновлення історичної справедливості щодо діячів, які боролися за незалежність України. Голова Фундації Пилипа Орлика Артем Миколайчук наголосив, що усвідомлення історичних уроків є ключовим для збереження сучасної державності: Україна має пам’ятати досвід минулого, щоб не повторювати помилок і довести нинішню боротьбу до перемоги.

Повернення героїв і національна ідентичність

Міністр закордонних справ України Андрій Сибіга підкреслив, що процес повернення історичної пам’яті вже триває, і виставка є його важливою частиною. Він також звернув увагу на символічний збіг із перепохованням одного з діячів українського визвольного руху в Києві, що відбулося того ж дня. Третій Президент України Віктор Ющенко наголосив на важливості повернення національних героїв додому як основи формування ідентичності, державності та духовної єдності народу. Голова Українського інституту національної пам’яті Олександр Алфьоров закликав до подальших кроків у вшануванні постаті Симона Петлюри та наголосив на необхідності відновлення історичної справедливості щодо українських діячів.

Погляд у майбутнє через історію

Народний депутат Володимир В’ятрович зазначив, що виставка є важливим аргументом проти російських наративів про нібито “штучність” української державності, демонструючи тяглість української політичної традиції. Програмна директорка Фундації Пилипа Орлика Яринна Ясиневич підкреслила, що участь у створенні виставки стала для команди важливим внеском у відновлення музейного простору та повернення історичної спадщини.

Після урочистої частини куратор виставки Богдан Патриляк провів екскурсію для гостей, детально розповівши про експонати, зокрема колекцію Миколи Битинського, рідкісні військові стяги та артефакти доби УНР. Він наголосив, що головна мета проєкту — дати відвідувачам відчуття сили історії та віри у майбутнє.

Надя Ґерелюк

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

МИ ПІДТРИМУЄМО

Історичні проекти та культурні заходи · Медичні та гуманітарні проекти · Важливі видання · Документальні фільми · Концерти та музичні записи · Молодь та спорт · Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки · Громадські заходи, конференції, семінари · Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

Будьмо в КОНТАКТ-і

OMNI TELEVISION

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA : Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

forum TV

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

FRIENDS OF UKRAINE DEFENCE FORCES

DONATE TODAY

ПОСТУП
українська радіопрограма

Щонеділі 9-10 год. вечора на хвилях FM 88,9 у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії
Замовляйте у нас музичні вітання
Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282 у кредитовій спілці *Будучність*

e-mail: ukrradiofm@gmail.com

Facebook: Lyubomyra Matviyas

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Плянуєте посвячення нового пам'ятника на Зелені Свята чи Великдень?

Зауважте, що виготовлення пам'ятника на замовлення може тривати від 2-х до 4-х місяців.

Замовляйте якнайшвидше, щоб уникнути розчарувань. Фірма виготовлення пам'ятників

Eternity in Granite

вигідно розташована в бюрі Цвинтаря, пропонує:

- Великий вибір граніту
- Індивідуальне оформлення на комп'ютері
- Професійні портрети та різьба
- Написи будь-якою мовою на бажання замовника
- Помірковані ціни

"Eternity in Granite" передає свої прибутки на утримання Цвинтаря. За дальшими інформаціями просимо звертатися до адміністрації.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦВИНТАР СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА
1280 Dundas Street West
Oakville, Ontario
L6M 4H9

Тел: (905) 827-1647 1-888-386-1264
Факс: (905) 847-9108

КУПУЄТЕ ЧИ ПРОДАЄТЕ, – ПОСИЛАЙТЕСЯ НА ОГОЛОШЕННЯ В «ГОМОНІ УКРАЇНИ»!

Радіопрограма ``Пісня України``

Можна слухати з понеділка до п'ятниці в 9 год. ранку на

cjmrradio.com

CJMR APP

https://www.facebook.com/SOFUradio

Smart speakers (Hey Alexa, play CJMR on TuneIn/iHeart)

SOFU.RADIO@GMAIL.COM

Шановні передплатники,

Редакція «Гомону України» з особливою вдячністю звертається до Вас, за вашу незмінну й багаторічну підтримку. Саме завдяки Вам наша газета вже понад 75 років залишається надійним джерелом новин та зв'язку для української громади.

Повідомляємо, що починаючи з 1 січня 2026 року, діятимуть оновлені ціни на передплату. Це рішення пов'язане зі зростанням витрат, зокрема значним підвищенням поштових послуг від Canada Post, вартості друку, матеріалів та загальних виробничих витрат.

Щиро дякуємо Вам за розуміння, підтримку та багаторічну довіру.

З повагою,
Адміністрація «Гомону України»

Категорія відправлення	Стара ціна	Нова ціна
Публікаційна пошта (Канада)	75 CAD	90 CAD
Стандартна пошта (Канада)	100 CAD	125 CAD
Відправлення до США	120 USD	150 USD
Міжнародні відправлення	250 USD	275 USD

ПЕРЕДПЛАТІТЬ ГАЗЕТУ «ГОМІН УКРАЇНИ»

13TH ANNUAL BCU FOUNDATION

GOLF TOURNAMENT

BCU Foundation

STAND WITH UKRAINE

Per Golfer

$250

Piper's Heath Golf Club
5501 Trafalgar Rd
Milton, ON L9E 0Z5

16 JUNE, 2026
www.bcufoundation.com

BCU Financial

SPECIAL OFFER

EARN UP TO

3.60%*
ON A 46 MONTH GIC

3.80%*
ON A 57 MONTH GIC

2.25%**
ON A 1 YEAR REDEEMABLE GIC
CASHABLE AFTER 90 DAYS

* Terms and conditions apply: 46-month, and 57-month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from April 1st, 2026. Rates are annual and subject to change. ** Terms and conditions apply: 1 year term cashable after 90 days only. If cashed in early, any accrued interest is forfeited; NEW and EXISTING money;. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from April 1st, 2026. Rates are annual and subject to change.